

Subashithaya - E Book for Sri Lankan Students - Hosted by eduLanka.LK ([Go Site ->](#))

1. සත වෙත පත මෙත සහ හස සෙවි පසිදු

අවනත සුර මත මිනි තර සර පුබුදු
 සිගුරත මිලි දළ පෙළ මොක් සුවද රුදු
 සියපත සිය සිය පත සිතපත නමදු

අදහස : සත්ත්වයන් කෙරෙහි පැතුරුණා වූ ජෛවීයයන් යුක්ත වූ ප්‍රතිද්‍රව වූ සංඝයා නමැති භංසයන් විසින් ආශ්‍රය කරන ලද වැදීම පිණිස නැමුණු දෙවියන් ගේ මුදුනෙහි ඇති මැණික්වල රශ්මිය නමැති විලෙහි පිටුණා වූ දිගු රතු ඇඟිලි නමැති පෙති පෙළින් යුක් නිවන් සුවද රුදී ඇති බුදුරජාණන් වහන්සේගේ පාද පද්මය වැදිවූ.

2. උතුම් දහම් රජ මුව ගිරගින් පහළ

අදම් මගිම් හළ මොක් වෙරළකිනි දළ
 නොහිම් සියුම් නය මිනි පද අරුත් රළ
 සදම් සදම් ගහ ම මුදුනැ බැතිනි දළ

අදහස : උතුම් ධර්මරාජයන් වහන්සේ ගේ මුඛය නමැති පර්වතය මුදුනින් පහළ වූ අධර්මය නමැති මහා මුත්තිය පහ කළා වූ නිවන් නමැති වෙරළින් බබළන, සීමාවක් නැති සියුම් ක්‍රම නමැති මැණික් ඇති, පදවල තේරුම නමැති රළ සහිත, සද්ධර්මය නමැති ගංගාව මහත් භක්තියෙන් මගේ හිස මුදුනෙහි තබමි.

3. සියපත් සැදු බිම් සුර නර උරග මත

සැරියුත් මහ මුගලන් පිළිවෙළිනි පත
 පිළිවෙත් සරු මහ සහ ගණ මුනිදු සුත
 මුදුනත් දී බැතියෙන් නමදිම් සතත

අදහස : බුන්ම, දිව්‍ය, මනුෂ්‍ය, නාග යන මොවුන් ගේ හිස මුදුනෙහි තම පාදයන් තැබූ සැරියුත් මහ මුගලන් පරම්පරාවෙන් පැවතෙන, ප්‍රතිපත්ති ඇති කර වූ සර්වඥ පුත්‍ර වූ මහා සංඝ සමුහයා හිස මුදුනෙහි ඇත් හබා නිතර නමස්කාර කරමි.

4. සත් ඇත් තිනෙන් සතරත් නත් සිසිර කර

පත් මත් සවත් වදුරත් පුත් කුසර කර
 වත් ඇත් කලත් කිවි රත් ගත් ගුරු ඇමර
 සෙත් දෙත් මේ සත් සුරසත් සිත් ලෙස නිතර

අදහස : මහා බුන්මයා, රිශ්වරයා, විජිණු, ඇනන්ත නම් නාග රාජයා, වන්දයා, සුරියයි, කඳු කුමරු, ගලුයා, බුදුහු, ගණ දෙවි, බල හදු, සිකුරු, කුජ, බ්‍රහ්මසප්ති යන මේ යහපත් දෙවිවරු සිත් වූ පරිදි සත්ත්වයන්ට නිතර ශාන්තිය දෙත් වා.

5. පහළ පොරණ ඉසිවර මුවෙහි මන නඳ

දෙමළ කකු මගද නොහසළ කටට දද

පුවළ නීති සත ගත පද දරුන් ලෙද

සිහළ බසින් සැකෙවින් කියම් පද බැඳ

දැදහස : දෙමළ, සංස්කෘත, පාලි (මාගධී) යන භාෂාවන් නො උගත් මෝඩ ජනයා සඳහා පුරාණ කෘතීවරයන් ගේ මුඛයෙන් නික්මුණා වූ සිත් සතුටු කරවන මහා නීති, ශ්‍රත්ථවල වන පදාර්ථ දැනුව සිංහල භාෂාවෙන් කෙටියෙන් කවි ගොතා කියමි.

6. වඛැවින් සෙබෙහි වියතුනි ගුණ යුත් පවර

කිරියෙන් දියර වෙන් කළ හස මෙන් පතර

මව්සින් කියන මෙහි වරදක් දුටත් හැර

සනොසින් දසවු පදරුන් විමසා ගැමර

දැදහස : වඛෙයින් සභාවෙහි සිටිනි උතුම් ගුණෙන් යුත් පණ්ඩිත වරුනි, පැතුරුණු කිරෙන් ජලය වෙන් කළ හංසයන් මෙන්, ම වසින් කියනු ලබන මේ කාව්‍යයෙහි දොසක් දුටත් වය දත් හැර ගැමුරු පදාර්ථ විමසා බලමින් සතුටින් දසත් වා.

7. පබද කිවින් බැඳී කවි රසෙහි විසිතුරු

සබද වීදු දනෝ පළ කෙරෙහි දියතුරු

නොමද රසින් දිවයුරු පොබයයි තමුරු

සුවද දිගත විහිදයි හමන මද මරු

දැදහස : කීර්තිමත් කවියන් විසින් බදන ලද කාව්‍යවල රසයෙහි විවිත්‍ර භාවය හිතවත් පණ්ඩිත ජනයා ලෝකය පුරා පතළ කොට හරිති. සුරියයා බොහෝ වූ රශ්මියෙන් නෙළුම් මල් පුඬුදවයි. හමන මද සුළඟ (ඒ නෙළුම්) සුවද දිශාවන්හි පතුරුවයි.

8. කවිපද බැඳුම් ගුණ දොස් කිව්දුන් ම මිස

නැණමද කුකවි දැන ගත හෙහි කවර ලෙස

දරු ලද දඟනන් ම මිස පසවෙහි වෙහෙස

වදළද භනෝ දැන ගත හෙහි කවර ලෙස?

දැදහස : කවි කැනීමෙහි ගුණ දොස් උසස් කවින් ම හැර නුවණ දැවූ බොරු කවියෝ කවර ලෙසකින් දැන ගැනීමෙහි සමත් වෙත් ද? දරුවන් වැදීමේ දඹාරුව දරුවන් ලැබූ ස්ත්‍රීන් ම මිස වද කරුණ ගැහැනු කවර පරිද්දෙන් දැන ගැනීමෙහි සමත් වෙත් ද? (දරුවන් වැදීමේ දුක දන්නේ දරුවන් ලැබූ ස්ත්‍රීන් පමණකි. වසේම් කාව්‍යයෙක හොඳ කරක දන්නේ කාව්‍යයන් රචනා කළ උසස් කවින් පමණකි.)

9. උතුම් නිවන් සැප සපයා දෙන මහන
 දහම් රජ සමය නො ගනිති කුඳිටු සත
 නොහිමි සුවද විහිදෙන සිර රජු දිමුත
 පියුම් වෙනෙහි නිල මැසි කැල නො හැසිරෙන

දැනුම : මිත්තාදායක ජනයා උතුම් වූ නිවන් සැප ලබා දෙනවා වූ මහත් වූ බුදු රජාණන් වහන්සේ ගේ ධර්මය නො දැනගනී. නිල මැසි සමූහයා සීමාවක් නැති ව සුවද විහිදෙන ශ්‍රී කාන්තාව වාසය කරන බබළන තෙවම් වනයෙහි නො හැසිරෙයි. (ච මෙති.)

10. රුවන් මල නොදත් අනුවණ දන වෙළෙඳ
 ලොඛීන් කඳා මැටි මිනී යැයි රජුගේ ලෙඳ
 පසන් මුනිවරන් හැර දන් සුරන් වැඳ
 නිවන් පතා රජවටෙහි සත ගෙන දුලඳ

දැනුම : වටිනා මැණික් නොහඳුනන මෝඩ වෙළෙන්දෝ ලෝභයෙන් යුක්ත ව මැණික් යැයි සිතා විදුරු හැර ගත්තා වාගේ සත්ත්වයෝ බුදුරජාණන් වහන්සේ දන් හැර වෙනත් දෙව්වරුන්ට වැඩිමිත් මිත්තාදායක වැලඳ ගෙන නිවන පතා මුළා වෙති.

11. නදන මුනිඳු හැර දන් සුරන්ට පැවත
 නිවන පතා අනුවණ සත කරන තැන
 ලබන පිණිස තෙල් ලොඛි වඩවමිනි සිත
 මඩන වැන්න වැලි මල ලමිනි තෙලියත

දැනුම : සතුටු උපදවන්නා වූ බුදු රජාණන් වහන්සේ දන් හැර නිවන් බලාපොරොත්තුවෙන් වෙනත් දෙව්වරුන්ට දාවනන වෙමින් දැඳුන ජනයා ගන්නා උත්සාහය තෙල් ලොඛි ගැනීම පිණිස සිතෙහි ලෝඛිය වඩවමින්, තෙල් සිඳින යන්ත්‍රයෙහි වැලි මල දමා මිරිකන්නා වැනිය.

12. සකල සුර නරන් මුදුනත සැදු පද
 විසුල මුනි කරණ හැර දන් සුරන් වැඳ
 නිමල මොක් පිණිස සත රකිනා දුලඳ
 දිමුල මල නිසා වෙහෙසුණු වැනි දියැඳ

දැනුම : සියලු දෙව් මිනිසුන් ගේ නිස මුදුන පාදයෙන් දලකොර කළා වූ මහත් වූ ගුණයෙන් යුක්ත වූ බුදු රජාණන් වහන්සේ ගේ පිහිට දන් හැර වෙනත් දෙව්වරුන්ට නමස්කාර කොට පිරිසිදු නිවන ලබා ගැනීම සඳහා මිත්තා ලබ්ධිය ආරක්ෂා කරමින් සිටින ජනයා දන්හික්කා මල් ලොඛි ගැනීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් ජලය දැඳ වෙහෙසුණා වැනි ය.

13. පුත් පිරිසිදු සිල් මුල් ගත කඳින් යුති
දන් කම් නැණ කුරු මල් කා මවුලු දැති
පින් කප් කුරු සහ මොක් පල දෙන කැමති
මත් සුදනන් මෙන් සිහිලෙන් වැඩෙයි නිති

දැනුම : සම්පූර්ණයෙන් පිරිසිදු වූ සිල් නමැති මුල් දැති, ගුණ නමැති කඳු දැති, දන් දීම නමැති දලු දැති, ඉවසීම නමැති මල් දැති, නුවණ නමැති අතු පතර දැති බලාපොරොත්තු වන දෙව් ලෝ සැප හා නිවන් සැප නමැති පල ලබා දෙන පින් නමැති කල්ප වෘක්ෂය යහපත් පුද්ගලයන් ගේ සිතෙහි පවත්නා මෙහිඳිය නමැති ජලයෙන් නිතර වැඩේ.

14. පියකර සතර බිම වහරණ සිවු පෙදෙහි
වැර සැර නැණ යුවළ දළ දිලි දම් සොඩිනි
පුවතර තුමුල මත වරණිඳුට නැගෙමිනි
මනහර සෙත් පුරට පැමිණෙවු සව් සතුති

දැනුම : සියලු සත්ත්වයෙහි, සතර බුන්ම වහාර නමැති පියකරු පාද සතරකින් යුත් වීර ගුණය හා නුවණ නමැති දල දෙකකින් හා ධර්මය නමැති සොඩින් යුත් මහේශාකර වූ මහා මත් දැති පිට නැඟී සිත්කලු නිවන් පුරයට පැමිණෙවු.

15. නිදොස් ගුණ බරණ සදහම් කිරුළ දරා
වෙසෙස් සිල් සෙතෙහ ගෙන මෙන් තුරුණ දරා
කෙලෙස් රූපුන් සිඳු නැණ කහිනි නොම හැරා
සතොස් රජ සිරිත් පැමිණෙවු නිවන් පුරා

දැනුම : නිවැරදි ගුණ නමැති ආභරණත් සද්ධර්මය නමැති මුටුන්තත් පැළඳගෙන උතුම් සිල් නමැති සෙතෙහ පිරිවරාගෙන මෙහිඳිය නමැති අශ්වයා පිට නැඟී නුවණ නමැති කඩුවෙන් කෙලෙස් නමැති සතුරන් නසා ප්‍රීතිමත් රාජ ශ්‍රීලාවෙන් නිවන් පුරයට පැමිණෙවු.

16. දැනත් නැතත් පර ලොව සුදනෙහි මහත
හලොත් යහෙකේ පව් කම් නො තබා ම සිත
නැතත් වසර ලොව ඉන් වන අවැඩ නැත
දැනොත් නැතැයි පව් කළ හට වෙයි විපත

දැනුම : උතුම් වූ සත් පුරුෂයෙහි, පර ලොවක් දැති වූතරි ණැති වූණත් පාප ක්‍රියා සිතෙන් මුළුමනින්ම අත් හැරීම යහපතකි. ඒ පර ලෝකය නැති වූවත් ව සේ කිරීමෙන් වන අයහපතක් නැත. යම් හෙයකින් ව බදු පරලොවක් දැන් නම් ව වැන්නක් නැතැයි සිතා පව් කළ අයට පැමිණෙන්නේ විපත්තියයි.

17. නැතහොත් අවර ගිරමින් දිනකර මඩල
සැලෙනත් සුනෙර පවතින් සෙදෙනත් අනල
පිපෙනත් ගිර මුදුන හෙල් මැලි පියුමුදුල
බොරනැත් තෙමය මහතන් පැවසු තෙදුල

අදහස : සුරියයා අපර පර්වතයෙන් උදා වුවත්, මහා මේරු පර්වතය සුළඟින් සෙලෙවෙත්ත. ගින්න සිසිල් වුවත් පර්වත මුදුනෙහි කුමුදු, නෙළුම්, මානෙල් මල් පිපෙනත් මහාත්මයන් කී වචනයෙහි නම් බොරුවක් නැත්තේමය.

18. පිරවර සෙන් රකිනා පිණිස නිරතුරු
පෙර නියමින් නිරිදෝ රූගනිති පඬුරු
සිය ගනයෙන් වසිනා පිණිස දියතුරු
සිය කිරණින් දෙරණත රස ගනිය හිරු

අදහස : (කමා ගේ) පිරවර සේනාව නො කඩා ආරක්ෂා කිරීම සඳහා රජවරු කලින් පනවන ලද නීතිවලට අනුව අය බදු අය කරති. ලෝකය තුළ සියක් ගණයකින් වර්ජාව ඇති කිරීම පිණිස සුරියයා තම රශ්මියෙන් සොළොවෙහි ජලය ඇද ගනී.

19. කොතෙක් වෙහෙස ලදුවත් සුදනෝ පවර
උදක් ලොව සතුන් සිත දුක් කෙරෙහි දුර
පසක් රාහුමුව පත් වෙමිනි බිය කර
අතික් පසින් ලොව හෙළි කෙරෙය හිමකර

අදහස : කොතරම් වෙහෙසට පත් වුවත් උතුම් සත්පුරුෂයෝ ලෝක සත්ත්වයා ගේ සිතෙහි පවතින දුක ඒකාන්තයෙන් ම ඉවත් කරති. එන්ද්‍රයා තමා ගේ පැත්තක් රාහු ගේ කටට අසුව තිබිය දීත් අනෙක පැත්තෙන් ලෝකයට එළිය ලබා දෙයි.

20. පින්මද පුතුන් සියයක් ලදුවත් නිසරු
ගුණනැණ බෙලෙන් යුතු පුතුමය ඉතා ගරු
චකපුන් සඳින් දුරුවෙයි ලොව ගන අදුරු
නෙකතරු රූසින් ඒ ලෙසට නොම වේය දුරු

අදහස : පින් අඩු පුතුන් සියයක් ලැබුණත් වැඩක් නැත. ඉතා උතුම් වන්නේ ගනයෙන් ද නුවණින් ද බලයෙන් ද යුත් පුතූයා ම ය. ලෝකයෙහි ගන අදුර චක පුන් සඳක් නිසා දුරු වේ. නොයෙක් භාරකා රාශියක එළියෙන් ඒ ආකාරයට අදුර පහ නොවේ.

21. විපුල ගුණයේ මහතන් හට පත් විපත
නිසල නැතින් යුතු උතුරාම ම දුර ලත
කලල ගිලුණු මත වර්ණිත ගොඩ ගනුත
තුමුල බලැති ගිජ්ජක මිස දන් කෙවත

දැනුම : මහත් ගුණයෙන් යුත් මහත්මයානට පැමිණි විපත්තිය තැන්පත් නුවණින් යුක්ත වූ උත්තමයෝ ම දුරු කරති. මෙවැනි චරණා වූ මත් දැන් රජු ගොඩ ගැනීමට මහත් බල දැති (තවත්) දැන් රජක මිස වෙන කවරෙක් සමත් වේද?

22. කුලුණු ගුණින් යුතු උතුමන් සිත මහරු
දුදන බසින් නො යෙදෙයි කරනට නපුරු
නව රුවනින් පිරි මහ සමුදුර ගැමුරු
තණ සුළකින් උණු කළ හැකි වෙති කවුරු

දැනුම : කරුණා ගුණයෙන් යුක්ත වූ උතුමන් ගේ වටිනා සිත දැනපත් පුරුෂයන් ගේ වචනවලින් නපුරු තත්වයකට පත් කිරීම කළ නොහැකිය. නව රත්නයෙන් පිරුණා වූ ගැමුරු මහා සාගරය තණ කොළ හුළකින් උණු කිරීමට කවර නම් කෙනෙක් පොහොසත් වෙත් ද?

24. දියනෙත උදා වන සිය කිරණින් මහරු
මෙදියත දිවා බිහි දුරු වෙයි ගත දුරු
සිරිමත රජ තුමකු දුටු පමණින් කොදුරු
දැකුලත පිටත දිව රූ හැරෙය දුකදුරු

දැනුම : කුරියානා තම මා හැකි රැස්මියෙන් යුක්ත ව උදා වන කල්හි මේ ලෝකයේ දාවල් කාලයේ පිටතින් පවතින ගත දුරු දුරු වෙයි. ශ්‍රීමත් වූත් යහපත් වූත් රජතුමකු දුටු පමණින් ම දවාලෙහින් රාත්‍රියෙහින් දැකුලත හා පිටත පවතින දුක නමැති දුරු පහ වී යයි.

25. කුලුණින් ගුණින් නුවණින් පසිඳු හැම තැන
සුදනන් සෙවුන නිරිඳෝ ලෙව් සත රකින
දෙතිරුන් මලින් රොන් ගෙන යන මෙන් සෙමින
නියමින් අය ගනිති සත සිත නො තළමින

දැනුම : සියලු තන්හි කරුණාවෙන් ද, ගුණයෙන් ද, නුවණින් ද පුසිඳු වූ, යහපත් පුද්ගලයන් ගේ දැසුරු ලබන්නා වූ ලෝක සත්ත්වයා රකින රජවරු ම මැස්සන් මල්වලින් රොන් ගෙන යන්නා වාගේ මිනිසුන් ගේ සිත් නො පෙළෙමින් නියම කරන ලද පරිදි අය බදු අය කර ගනිති.

26. අම යුත් රස අභර වත් වඩවන මදස
 කස ගත් ගිනි නිවන පමණට බුදින ලෙස
 තෙද කිත් පතළ නිරදෝ නොමද දන රූස
 නො කෙරෙත් ලොව සතුත් රකිනා විතර මිස

අදහස : මිජස වඩවන අමාතය හා සමාන වූ රසවත් ආහාර වුවද කසෙහි හටගන්නා (බඩ) ගින්න නිවෙන තරම්ට පමණක් අනුභව කරන්නාක් මෙන් තේජසින් හා කීර්තියෙන් ප්‍රසිද්ධ වූ රජවරු ලෝක සත්ත්වයා ආරක්ෂා කිරීමට වුවමනා ප්‍රමාණයට වඩා වැඩියෙන් ධනය රූප නො කරති.

27. පැනසර නොවන නිරිදුන් ලද රජ සැපත
 ගොරතර නිරා දුකටත් වැඩියෙන් විපත
 තිරසර නැණැති තරවර ලද වම සැපත
 සුරපුර සැපතටත් සිය ගුණෙහි යහපත

අදහස : නුවණින් සරුවක් නැති රජවරුන් ලබා ගත් රජ සැප ඉතා භයානක වූ අපාය දුකටත් වඩා විපත්තියකි. ස්ථිරසාර වූ නුවණින් යුත් උතුම් රජවරුන් ලබා ගත් ඒ සැපතම දිව්‍යලෝක සම්පත්තියටත් වඩා සියගුණයකින් යහපත් වේ.

28. බැලුමින් සිහි කිරීමෙන් පහසින් නිතින
 සසුතත් රකින මිත් කුමු සියොතූන් ලෙසින
 කුලුණින් ගුණ නැණින් යුතු උතුමෝ සොබන
 වෙසෙසින් ලොව සතත් රූක පවතිත් යෙහෙන

අදහස : නිතර බැලීමෙන් ද සිහි කිරීමෙන් ද ස්පර්ශයෙන් ද තමන්ගේ දරුවන් ආරක්ෂා කරන මාලුවන් ද ඉදිබූවන් ද කුරුල්ලන් ද මෙන් කරුණාවෙන් ද ගුණ නුවණින් ද යුත් යහපත් උත්තමයෝ විශේෂයෙන් ලෝක සත්ත්වයා රකිමින් වෙහෙත් පිවිත් වෙති.

29. සමවත වැසි සුළඟ කෙත් වත් වැවෙන මෙන
 ලොවසත රූකෙහි නිසි රජ නැණැති මැන ගෙන
 වමහත නල නලින් වන දහන වන මෙන
 දුසිරිත රජ කුමැති ගෙන් නසිය හැම තැන

අදහස : වැස්ස හා සුළඟ සමච පවත්නා විට කෙත් විතු (සාරවත් ලෙස) වැවෙනවා මෙන් සුදුසු නුවණ ඇති රජුන් ගෙන් හා මන්ත්‍රීන් ගෙන් ලෝක සත්ත්වයා ආරක්ෂා වෙති. ඒ මහත් වූ ගින්නෙන් හා සුළගින් වනය ගිනි ගන්නා මෙන් තරක වර්තයෙන් යුතු රජුන් ගෙන් හා නපුරු මන්ත්‍රීන් ගෙන් සෑම තැනම විනාශයට පත් වේ.

30. නුවණැත්තන් පහ කොට දුදනන් සෙවුන
 නොමගන් සිත තුළෙහි ගුණ පොකුරඹ ලෙසින්
 මැදහත් නොව මසුරු ගුණයෙන් දවසරින
 රජුටත් වරටටත් අතුරක් නැත වෙහින

අදහස : නුවණ ඇති අය ඉවත ලා අසත්යයන් ඇසුරු කරන, නෙළුම් කොළයෙහි ජලය මෙන් සිතෙහි ගුණ රුද්ධිමත් නැති, මැතිහත් නො වී මසුරු ගුණයෙන් දවස් ගෙවන රජුටත් ඔහු හේ රටටත් (ඔහු ම මිස) වෙනත් විපත්තියක් නැත.

31. පැමිණෙන ලොවට බුහුනා ගුණ යුතු නපුරු
 මෙදියන නසිනු මිස යහපත නොවේ සරු
 නොනැවත යුගත පත් වූ සදෙහි සත් හිරු
 විකසිත නොවී දා යෙයි හැම විල් තමුරු

අදහස : ලෝකයට නපුරු ගුණයෙන් යුත් නායකයන් බොහෝ ගණනක් පැමිණෙන කල මේ ලෝකය විනාශ වනු මිසක් සාර වූ කිසි දු යහපතක් නො වන්නේය. කල්පයේ කෙළවර දී සූර්යයන් සත් දෙනෙකු නො කඩවා පායන්නට වූ විට සියලු විල්වල නෙළුම් මල් නො පිපී පිළිස්සී යයි.

32. රුදුරු ගිනි කඳක් ගත් සදෙහි වනතුරු
 මිතුරු වේය දිගහිත් හමන මද මරු
 මිතුරු නැතිමට වම වෙයි පසමිතුරු
 මිතුරු නෑ කෙනක් නිවතුන් හට කවුරු?

අදහස : වනාන්තරයෙහි රෝද වූ ගිනි කඳක් හට ගත් විට දිශා කෙළවරින් හමන්නා වූ මද සුළඟ ඒ ගින්න සමඟ මිත්‍ර වේ. (වනමි, පැතිරීමට උදවු වේ) ඒ සුළඟ ම පහත නිවීමෙන් (රට) සතුරු වෙයි. දුප්පතුනට මිත්‍ර වන්නා වූ හෝ ඥාති වන්නා වූ හෝ අය කවරුද?

33. සුගත් බණ ඇසූ සවි සතුති නැතවත
 අතත් කිරීමට තොප සිතෙහි තැන ඇත
 ඇතොත් මදක් වත් පර වැඩටත් ව සිත
 ක අත් සැපත් නොම වෙද මොක් පුර සැපත

අදහස : බුදු බණ ඇසුවා වූ නුවණැති සියලු සත්ත්වයෙහි, තමා හේ ම යහපත සලසා ගැනීමට තොප හේ සිතෙහි අති උත්සාහය ඇතුන් හේ යහපත සැලකීම සඳහාත් මදක් වත් යොදවනොත් කවරකු හේ නම් අතට නිවන් සැපත පත් නො වේ ද?

34. බලැත් තවුන්හට බන් වෙරෙහි නො නැවත

විපත් පැමිණියත් ඉන් කිසි නිගා නැත

මහත් මිදුරු ගිරි බිතකට වැද දනුත

සුනත් දළ ඇතුට ලොව ඇපහසෙක් නැත

ඇදහස : බලවත්තයන් හට නො කඩවා බිඳිනා ලද වෙවරයෙහි දී විපත්තියක් සිදු වුවත් ඉන් කිසි ම නින්දාවක් නො පැමිණේ. මහත් වූ වස්තුවකට අවුත් ඇත දළ බිඳී ගියත් ඇතිට පැමිණෙන ඇපහසෙක් නැත.

35. නපුරු කලට සත හට පැමිණෙන වෙහෙස

වදුරු නොවෙයි කළ පවි පල දෙවා මිස

තමුරු වනය මුකුලුත වන බව සවස

කවුරු විසින් වැළකිය හැකි මේ දිය කුස

ඇදහස : නරක කාලයට සත්ත්වයාට දුක් කරදර පැමිණෙන විට, කරන ලද පවිවලට විපාක ලබා දී මිස වී (දුක් කරදර) දුරු නො වේ. තෙවම වනය සවස් කාලයෙහි හැකළ යෑම මේ ලෝකයෙහි කවරකු විසින් තම වැළැක්විය හැකි ද?

36. කරදර දුදන පිරිසිදු දකුට ද සතර

ගොරතර සපුන් විලසින් කට මිණි ලකර

නරවර සදුන් කුර වළඳිමිනි හැම වර

පරනට බිය ම මිස සැප දෙහි කවර වර ?

ඇදහස : කුෂර ගතියෙන් යුත් ඇසත්පුරුපයෙක් ශාස්ත්‍රය කෙළවරට ම දැන සිටියත් කණ්ඩ මාණිකයෙන් ඇලුකාර වූ ඉතා දුරුණු සර්පයන් මෙන් සියලු කල්හි රජු නමැති සදුන් ගස වෙලා ගෙන ඇතුන් හට බිය ම මිස කවර කලෙක සැපයක් ගෙන දෙත් ද?

37. උදක් සමන් පිඹ ලූ පමණින් බැරම

පසක් ලොහොම දා ඇව වෙයි වෙන වෙනම

දුකක් පැමිණි ගුණවත් දන ලූ සුසුම

වහක් නසිනු විසිතුරු කොට කියනු කිම ?

ඇදහස : තනි කොට මයින හමන් පිඹ ලූ තරමින් ඉතා බර ඇති ලෝහ ජාති පහක් ම වෙන් වෙන් වශයෙන් පිළිස්සී ඇව වී යයි. දුකට පත් ගුණවත් ජනයා විසින් කෙළන ලද සුසුමකින් මුළු වර්ගයක් ම විනාශ වන බව විස්තර කොට කියන්නේ කුමටද ?

38. භූමි සිය දිවි පුරුදු වී විසුව ද නොමඳ
දුලු ගුණ සුදුන්ත ගෙ නො දැනිති දුනෝ දද
වල වැඩි මැඩිහු නො දැනිති පියුමෙහි සුවද
වල බිඟු ව මුවරද ගෙන මත් ව දෙති නද

දැනුම : තමාගේ ජීවිතය මෙන් බෙහෙවින් දැකුරු කළත් මෝඩ ජනයා සත්පුරුකයන් ගේ දිවිමත් වූ ගුණ නො දැනිති. වලෙහි ම වැඩුණු මැඩියෝ තෙළුම් මලෙහි සුවද නො දැනිති. (වහන්ස) වනාන්තරයෙහි වසන ම මැස්සෝ වැඩි මල්වල පැණි උරා බී මත් වී නාද කරති.

39. කුරිරු ගොර සපුන් ගේ දළගෙහි වසය
මදුරු මැසි කැලුන් ගේ කුඩගෙහි වසය
රුදුරු නුනුසුවන් ගේ වලගෙහි වසය
නපුරු දුදුන්ගේ සියලුගෙහි ම වසය

දැනුම : කුෂර වූ සෝර සර්පයන් ගේ දළ කෙළවර වීස දැක. මැසි මදුරු සමූහයා ගේ කුඩ කෙළවර වීස දැක න රෝද වූ ගෝනුස්සන්ගේ වලිගය දඟ වීස දැක න වහන්ස නපුරු දුර්ජනයන් ගේ ශරීරය මුවල්ලේ ම වීස දැක.

40. පරිසිඳු පබු දනන් සෙවී පමණින් මහරු
බෙලෙහිදු මද වුවත් නො කෙරෙහි රුදුන් සරු
බරණිඳු ගෙල වසන නා රද වෙමින් ගරු
ගුරුඳුදු දැනින් දැසි කිම යහළු තොරතුරු

දැනුම : ප්‍රසිද්ධ වූ පිදියුතු වූත් ප්‍රභූ ජනයා දැකුරු කළ හරමින් (දුබලයෝ) බලයෙන් දඩු වුවත් සතුරන්ට නො සලකති. රජවරයා ගේ බෙල්ලෙහි වසන නාග රාජයා දහංකාර වෙමින් ගුරුළු රාජයාගෙන් මිත්‍රය, දුක් සැප කෙසේ දැයි දැකූ පරිද්දෙනි.

41. සතතින් පවන් දැමී කොළ බුදින තවසර
දැහැනින් මිදේ දුටු ලෙළ දෙන ලියතමර
බුදිමින් යමක කිරි තෙල් දී රස දහර
ඉදුරන් දමන සිඳු ඉපිලේ මදුර මිර

දැනුම : නිතර ම සුළඟ, ජලය, කොළ (යන මේ දෑ) බුදිමින් ජීවත් වන නාපසයා බබළන නාරිලතා මල් දුටුව හොත් ධනාත්‍යයෙන් තොර වේ. යම් කිසි පුද්ගලයකු කිරි, ගිතෙල්, දී කිරි ආදී වූ රසවත් දාහාර කමින් ඉන්ද්‍රියයන් දමනය කරතොත් (වව්ට) මහා මේරු පර්වතය මඟ මුහුදෙහි පාවනු දැක.

42. කුස මිත සිය සොහොවුරු වුව ද තම හට

හිතනැත යෙහෙදුරු කළ සොකුරම් ලෙසට

තම ගත වා පින් සෙමි කීපෙනු ය මරට

වන ගත මිසු වග හිත වෙයි සුව පතට

දැනුම : වක් කුසෙහි උපන් සහෝදරයා වුව ද තමාට හිතවත් කමක් නො දක්වා නම් නෙළුම් කොළය ජලය (දුරු කරනවා) මෙන් දුරු කළ හොත් යහපතී. තම ශරීරයෙහි ම දැති වාතය + පිත+ සෙම යන තුන මරණය දැති කිරීමට කියේ. වහෙන් (ඉන්) සුවය ලබා දීමට වනයේ දැති බෙහෙත් වර්ග හිතවත් වේ.

43. පර සතු දෙයක් උදුරන ලෙසට කර ලොල

වෙර දුදනන් පැවසූ නෙක බොරු තෙපුල

තිර සර මහතන් ගෙ සිත නො රදයි නිමල

සුර තුර විමන වෙද රිටුනට කවර කල

දැනුම : අනුන් සතු වස්තුවක් උදුරා ගැනීම පිණිස ආසා කොට සතුරු වූ අසන්පුරුසයන් පැවසුවා වූ නොයෙකුත් බොරු වචන ස්ථිර ගුණයෙන් යුත් මහතන් ගේ පිරිසිදු සිතෙහි තැන්පත් නො වේ. කල්ප වෘක්කය කපුවුවනට කවර කාලයෙක නිවාස වේ ද?

44. සත් ගුණ යුත් සතන් හට වැඩ කළොත් සරු

අත් පිට දියුණුව ම පල දේ ය තිරතුරු

ව ත් කළ දිය නෙරළු තුරු මුලට පියකරු

දෙත් මුදුනෙන් පල රුක රුගෙන අමයුරු

දැනුම : සත් පුරුෂ ගුණයෙන් යුක්ත වූ සත්ත්වයන් හට යහපතක් කළ හොත්, නිහර ම විය දෙ ගුණ කොට අත් පිට ම විපාක දෙයි පියකරු පොල් කස්වල මුලට වත් කරන ජලය හැරගෙන (වම වෘක්කයේ) අමාතයක් වැනි වල සමූහය මුදුනෙන් ලබා දෙයි.

45. නැණැති දනන් හට මද ගුණයක් කළ ද

පවති ගල කෙටු දකුරක් මෙන් නිබද

විමිති දනන් හට කළ කිසි ගුණ නොමද

වනැති වෙය දිය පිට දැදි ඉරක් ලෙද

දැනුම : නුවණැති ජනයාට යම්තම් යහපතක් කළත් වය ගලෙහි කෙටු දකුරක් මෙන් නො කරවා පවති. දැනුණ ජනයාට විශාල යහපතක් කළත්, වය දියපිට අන්දා වූ ඉරක් මෙන් නැති වී යයි.

46. අමත ගුණ නුවණ යුතු උතුමෝ පබ්ද
අතත වෙහෙස මුදුවන් නොම වෙති දුහද
දිගත පතල සුවදැති කොදු කදුන් කඳු
සිඳින මඩත වක ලෙස පැතිරෙයි සුවද

අදහස : අප්‍රමාණ වූ ගුණයෙන් හා නුවණින් යුත් සුප්‍රකට උත්තමයෝ කෙළවරක් නැති හිරිහැරවලට පාත්‍ර වුවත්, දුෂ්ට සිත්කරුන් ඇති කොට නො ගනිති. දුක දිසාවෙහි පැතුරුණා වූ සුවඳින් යුත් යකපත් කදුන් දණ්ඩ කපන විටත්, කුඩු කරන විටත්, එක් විදියට ම සුවද පැතිරී යයි.

47. බුදුන් දහම් සහනට නො කෙළෙ ද අදර
නිවන් දකින පිනකුත් නො කෙළෙ ද පවර
ලියන් තන නො සිපියෙද සිහිනෙන් විතර
උපන් මව යොවුන් වනයට පොරෝ යුර

අදහස : බුද්ධ, ධර්ම, සංඝ යන ත්‍රිවිධ රත්නයට ආදරයක් නො දැක්වූයේ ද, උතුම් වූ නිවන් දැකීමට සුදුසු පින්කම්ක් නො කෙළේ ද, සිහිනෙන් පමණ වත් ස්ත්‍රීන් ගේ පයෝධර ස්පර්ශ නො කෙළේ ද, වඛ්‍යු තැනැත්තේ හුදෙක් මව ගේ තරුණ බව නැමැති වනය වනය කළ පොරොවක් වැන්න.

48. නොමදුන් සතකු ගැඹරින් යුත් සද සතර
පදරුන් විශකමයි සලකනු සපය තුර
මදමත් තුඟු මහත් වන ගිජිදකු ළතර
සියපත් නළ හුසින් බඳිනෙව් කරන වැර

අදහස : ගැඹුරු වූ ශබ්ද ශාස්ත්‍රය නොදන්නා පුද්ගලයකු සභාව මධ්‍යයට ගොස් පදාර්ථ විස්තර කරමිනි ප්‍රකාශ කිරීම වූ කලී මදයෙන් මත් වූ උස විශාල පුවණ්ඩ වල් ඇතකු තෙවම් දඩු නූලෙකින් බැඳීමට උත්සාහ කිරීම වැනිය.

49. කොතෙක් ගුණ කළත් දුදනන් හට අසුබ
අකක් පමණ වත් නොම කෙරෙහි පිළිලබ
එ උක් රසෙහි සැදුවත් නිමි බිජු කිරිම
උදක් තිත්ත ම ය පසන ම තුරෙහි නිමි

අදහස : අයහපත් අසත්ප්‍රභයෙන් හට කොතරම් යහපතක් කළත් (මවුහු) අක් ගෙඩියක පමණ වත් ආපසු දීමක් නො කරති. උක් පැණිවල බහා කිරි සහ ජලය වත් කොට කොහොමි ඇටයක් පැළ කළත් කොහොමි ගසෙහි (නම්) පංචාංගය ම නති කර තිත්ත මයි.

50. සඳුන් කපුරු සමඟින් පිති දිය නොමඳ

සොඳින් කලුල් කරමින් සුවඳ මුව මඳ

නිතින් හිමඹ ඉස ඉස ලුහුනු වැව්ව වඳ

තමන් ගණය නොහරින වැනි දුදන හඳ

දැනුම : සඳුන් හා කපුරු ද සුවඳැති කස්තූර ද යන මේවා පිතිදිය බොහෝ ප්‍රමාණයක් සමඟ කලතා (වියන් සමඟ) හිම ජලය ඉසීමින් ලුනු වැව්වත් ලුනුවල ගණය දත් නො හැරේ. දසන්පුරුපයා ගේ හඳවතත් ව බදු ය.

51. සමඟින දුදන සත සහ වනු බඳිනු වෙර

නොයෙදෙන කරුණු ම ය සුදනන් හට පවර

හිනි ගෙන දිලි දඟුරු ගත් කල දවයි කර

නිව් තැන රූගත හොත් කළු වේ ය නොවිතර

දැනුම : දසන්පුරුපයන් සමඟ යහළු වීමත් වෙර බැඳීමත් (යන දෙක ම) උතුම් වූ සන්පුරුපයන් හට නසුදුසු කාරණ ය. හිනි ගෙන දිලිසෙන දඟුරු දැල්ලු වට දත පිලිස්සේ, නිවුණු වට දැල්ලුව හොත් බෙහෙවින් දත කළු වේ.

52. පතර දුදන දතදර සුදන දදර ද

දවර දිනිඳු සේ ලෙස වැඩ වෙයි නිබඳ

දදර දතදර ද පිළවෙලිනොවුන් හඳ

ළහිර සේ වැන්න දඬුවන මඳින් මඳ

දැනුම : දසන්පුරුපයා ගේ මහත් වූ දහිතවත් කම ද සන්පුරුපයා ගේ හිතවත්කම ද බැස යන සුරියයා ගේ සෙවණැල්ල මෙන් නො කඩවා වැඩ වෙයි. මවුන් ගේ හඳවතෙහි හිත හා දහිත පිළවෙලින් ටිකින් ටික දඬු වන උදය සුරියයා ගේ සෙවණැල්ල බදුය.

53. තමන් හට නොසසමයන් වන කලට සම

මුවින් නො බැණ ඉවසනු සුදන ගරු කම

නොමින් කුමුදු විකසිත වනු දැක දැක ම

විලින් මෙන් තමුරු මුකුලිත වේ ය හැම

දැනුම : තමන් හා සමාන නොවූ දය සමාන බවට පැමිණෙන වට කරාවක් නැතිව ඉවසාගෙන සිටීමෙන් සන්පුරුපයන් ගේ නම්බුව රුකේ. දපුමාණ කුමුදු මල් පිපෙනවා බලා සියලු ම නෙළුම් මල් ලජ්ජාවෙන් මෙන් හැකිලී යයි.

54. මිනිස් හට සොදුරු ගුණ සහ නු ගුණ දැන

නිදොස් කෙනකු මෙදියන උපදනේ නැත

වෙසෙස් සිතිදු මුවරදු බර සහස් පත

කොරොස් නළුන් යුතු වෙයි කටු පෙළිති යුත

දැදහස : මිනිසා තුළ යහපත් ගුණ මෙන් ම අයහපත් ගුණ ද දැක්වේ ය. දොස් නැති පුද්ගලයකු මේ ලොව උපදින්නේ නැත. විශේෂයෙන්ම මොළොක් වූ මල් පැණියෙන් බර වූ නෙළුම් මල කටු සහිත කොරසැඩි දණ්ඩයකින් යුක්ත වෙයි.

55. සිතමින් උඩඟු බව සතකට නම කෙරෙහි

සැපයින් ඉඳිම් සලකා නෙක දුක් විඳිති

පතමින් දිවි රුකුම් රන මැද වැද නැසෙති

චබැවින් සෙබළු වැනි දද දන වෙතින් නැති

දැදහස : උඩඟු බව සලකා සතකට විඳිති. සුව සේ ඉඳිමයි සිතා නොයෙක් දුක් විඳිති. පිවිතය රුක ගැනීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් යුද පිටිය මැදට වැදී විනාශයට පැමිණෙති. චබැවින් යුද්ධ හටයන වැනි මෝඩ ජනයන් නවත් නො සිටිති.

56. කුලයෙන් හුණු දනෝ මහතන් සෙවුම් කොට

ඉසුරන් යුතුව පැමිණෙත් ගරු තනතුරට

වෙසෙසින් කුසුම් ගෙතමින් සුමුදු රම් පට

සනොසින් සැපත් වේ නිරිදුන් මුදුනතට

දැදහස : වංශය දැතින් පිරිසි සිටි ජනයා මහාත්මයන් දැසුරු කොට සම්පත්තියෙන් යුක්ත ව ගරු කටයනු තනතුරුවලට පත් වෙති. විශේෂයෙන් ගෞතම ලද මල් හා හොඳින් මිශ්‍ර වූ කෙහෙල් පටිය රජුන් ගේ හිස මතට සතුවත් පැමිණේ.

57. පබ්ද පසිදු කවිදු ද යුදෙහි සෙබළු ද

පැහැදු සුරති කෙළිනා වර වරහන ද

කිවදු නො නා යන බස් පෙරදැරි සුහද

වරදු නොව දසක් නිරිදුන් වඩිමනොද

දැදහස : ප්‍රබන්ධ රචනයෙහි ප්‍රසිද්ධ වූ කවීන්දුයන් ද සටනෙහි යුද්ධ හටයන් ද සන්භෝසනට පත් ව රති ක්‍රීඩාවෙහි යෙදෙන කල විනෝදකාමී ස්ත්‍රීන් ද ආදරයෙන් යුක්ත ව ගේ, නා යන වචන කිවත් රජවරු වරදක් නො සිතා වඩ වඩා සතුටට පත් ව ඒවා දැසති.

58. සුදන ගුණෙන් යුතු උතුමන් ගෙ පියකරු

දැබිමතකින් වූ රොස නො කළ හැකි දුරු

සිහිල් ගුණෙන් යුතු දිය දහර පිවිතුරු

මීට මගෙකින් යන කල නවතති කවුරු

දැදහස : සන්පුරුෂ ගුණයෙන් යුත් ප්‍රියංකර උත්තමයන් සිතා මතා දැතිකර ගත් දැමනාපය දුරු කළ නොහැකි ය. පවිත්‍ර වූ සිතල ජලධාරාව මීට මගෙකින් ගලා බැසීම කාට නම් නැවතිය හැකි ද?

59. සුරපුර සැප සපයන පින් නොම කරති

අරතර අපා ඛය දෙන පව ම කර ලති

පැනසර නොවූ ලොව නරයන් ගේ සිරිති

කිරිහැර මර වළවන ගොර වස ම බොති

අදහස : දිව්‍ය ලෝක සම්පත්තිය ලබා දෙන පින් නො කරති. දරුණු අපාය ඛය ගෙන දෙන මව ම කරති. (ඒ වනාහි) ලෝකයෙහි නුවණින් සරුවක් නැති මිනිසුන් ගේ සිරිතයි. (මවුහු) කිරි ඉවත් කොට මරණය ළඟ කරවන දරුණු වස ම බොති.

60. ලොවින් වකෙක් වක දෙයකට වෙයි සමත

වෙනින් අනෙක් දෙයකට අනෙකෙක් සමත

නොමින් සුළඟ ලදුවත් තද ගිම් සැපත

ගොඩින් නැව දියෙන් රතය ද නොයනු ඇත

අදහස : ලෝකයෙහි වක් කැනැත්තෙක් වක දෙයකට දක්ස වෙයි. අනෙක් කැනැත්තෙක් වෙනත් දෙයකට දක්ස වෙයි. බොහෝ සෙයින් සුළං හැමුවත් ඉතා තද ශ්‍රීෂ්මයක් ඇති වුවත් නැව ගොඩබිමින් වත් රටය ජලයෙන් වත් හමනක් නො යයි.

61. මුදුවට සිතිදු වෙඩිරු ද සුදනන් හද ද

සරි කොට කිවත් කිවී දන නොම වෙයි වලෙද

පරනට තැවුල් වත උණු වේය සුදන හද

වලෙසට උණු නොවේ වබැවින් වෙඩිරු තද

අදහස : මාදු භාවය ඇතින් සිතිදු වෙඩිරු ද සත් පුරුෂයන්ගේ හදවත ද සමාන කොට කවින් දැක්වුවත් ඒ වසේ නොවේ. අනුන් හට තැවීමක් වූ කල සත්පුරුෂයන්ගේ හදවත උණු වේ. වෙඩිරු ව සේ උණු නො වේ. වබැවින් වෙඩිරු (සත්පුරුෂයන් ගේ හදවතට වඩා) තද ය.

62. නොහිමි සුවද මිහිදෙන කස්තර නිමල

උතුම් මුව නැබෙහි තැබී බිම නැණ වකල

වනම් මෙ මට මහ බිමු පදවී යම් කල

තබ්මී බොරු කියන දුදනන්ගේ දිව මුල

අදහස : සිමාවක් නැති සුවදක් විහිදුවන පිරිසිදු කස්තර මහා බ්‍රහ්මයා විසින් උතුම් වූ මුවන් ගේ නාභියෙහි තැන්පත් කොට ඇත්තේ විපරිත වූ බුද්ධියෙහි. යම් කලෙක මට මහා බ්‍රහ්ම පදවිය ලැබුණොත් (වම කස්තර) බොරු බස් කියන අසත්පුරුෂයන් ගේ දිව මුලෙහි තබ්මී.

63. අබරණ සමඟ සිටි පිරිවර ද තම වෙත

නොදෙරණ තැන යෙදුවොත් නො ම වේ දිමුත

කෙපමණ රජ ඉසුරු ලදුවත් මුළු දියත

සිළුමිණ සරණ බදු හොත් අපහස කරත

අදහස : ආභරණත් තමා සම්පයෙහි සිටින පිරිවර ජනයාත් නුසුදුසු ස්ථානවල යොදනු ලැබුව හොත් කිසි ම බැබළුමක් ඇති නො වේ. මුළු ලෝකයේ කෙතරම් රාජ සම්පත්තිය ලැබුණත් දුට්ඨා මාණිකය පයෙහි බැන්දොත් (ව සේ කල රජුට සෙස්සෝ) අපහස කරති.

64. නොවිතර තෙද බලැති උතුමන් හට පවර

වැරසැර මද නුවණ මද දන බඳිනු වෙර

තුඟුතර ගිරි පළන දළ දළඟින් පැහැර

මතවර නිඳුට පෙදෙනැන වෙහෙසෙන අයුර

අදහස : අප්‍රමාණ තේජසින් හා බලයෙන් යුත් උතුම් මහඟුතට වරසාර ගුණයෙන් හා නුවණින් අවු ජනයා වෙර බැඳීම විශාල පර්වත දැඩි වූ දළ අඟින් ඇත පළන මත් ඇත් රජුතට පසින් ඇත වෙහෙසෙන්නා වැනි ය.

65. කිරසර ගනෙන් යුතු උතුමෙකු හට පවර

සමුදුර සියල් කිදලෙක තුමසෙක සුනෙර

පුවතර මෙදමිඳිව මලුවෙක සිය ගෙදොර

මිහුකර නොවන සැපතෙක් චබැවින් කවර

අදහස : උතුම් වූ ස්ථිරසාර ගුණයෙන් යුත් වූ උතුමෙකුට මුලු මහත් සාගරය කුඩා දිය කඩිත්තකි. මහා මේරුව තුමකි. සුප්‍රසිද්ධ ජම්බු ද්වීපය තමා ගේ ගෙදර මිදුලය. චබැවින් මිහු ඇතට පත් නොවන සැපතක් නැත.

66. නොපනත් අය ඇතන අහසෙව් නැත නියම

චමහත් බැවින් වනසනු නොයෙදේ සැවොම

තමසින් තුළෙහි වෙර නැසුවොත් නොතබාම

වැනසෙත් මිහු සැවොම දිය වත් ගිනි සේම

අදහස : නීතිගරුක නොවන අය කෙළවරක් නොපෙනෙන අහස මෙන් ගණන් නැත. මවුන් ගේ සංඛ්‍යාව ඉතා විශාල බැවින් ඒ සියලු දෙනා ම විනාශ කළ නොහැකිය. තමා ගේ සිත තුළ පවත්නා වෛරය මුලුමනින්ම වනසා දැමුව හොත් මිහු සියලු දෙනම ජලයට අසු වූ ගින්න මෙන් විනාශයට පැමිණෙයි.

67. වන කල සතුන් හට සිර සැපත මන කල

කස පල තුළෙහි දිය ලොද මෙන් වෙයි විපුල

යන කල චසිර සමිපත් වැනසි සියල

ගජ ගල ඇතුළ මද සුන් දිවුල පල තුල

අදහස : සත්ත්වයන් හට සිත් සතුටු කරවන සැප සමිපත් ඇති වන විට කුරුමිබා ගෙඩිය තුළ ජලය හා ලොද මෙන් වය (ප්‍රමාණයෙන්) මහත් වේ. ඒ සියලු යස ඉසුරු විනාශ වී යන විට ඒ ඇතා විසින් ගිලින ලද දිවුල් ගෙඩියේ මදය නැති වන්නාක් මෙන් නැතිව යයි.

68. මහත් දනවතුන් ඇතිවද සුදන ගෙන

ගනිත් තමන් කටයුතු නිරදෝ නිතින

ඇතත් කෙළ ගණන් රූස් කළ දන නොමින

බලත් ලොහො දපණ තලගෙන තම වුවන

අදහස : විශාල දනවතුන් සිටියත් රජවරු නිතරම සත්පුරුසයන් ගෙන් තම කටයුතු කරවා ගනී. බොහෝ සේ රූස් කළා වූ ධනය කෝටි ගණන් ගිලුණත් ජනයා ලෝභ කණ්ණාඩිය ගෙන තම මුහුණ බලයි.

69. මදයෙන් මත් මතභ කුමු තල පිරිමදිති
 විසයෙන් දැඩි උරග උර තෙලෙහි පළදිති
 මෙලෙසින් අසිරිමත් විසිතුරු සත කෙරෙහි
 වමදින් රජුනටත් සේවය කර රජකෙහි

අදහස : මදයෙන් මත් වූ ඇතුන්ගේ කුමිහස්ටලය අත ගාති. දරුණු විස ඇති නාගයන් කපේ දමා ගනිති. මේ අයුරින් සත්ත්වයා සුදුම උපදවන නොයෙක් දෑ කරති. වපමණකුත් නොවේ. (සමහරු) රජුනටත් සේවය කොට දිවි රජක ගනිති.

70. විහිදු තුරු සෙනග පිරිවර යුතු නොමින
 සිනිදු අමා කිරණින් ලොව බිබුලු වන
 තරිදු දිනිදු හමුවන නොදිලෙන ලෙසින
 කෙබිදු කෙතෙක් ලුහු නොම වෙති අත් සදන

අදහස : බොහෝ සේ පැතිර ගිය තාරකා නමැති සේනා පිරිවරන් යුක්ත වූ සිනිදු වූ අමාග රණමියෙන් ලෝකය බිබුලුවන්නා වූ වන්දයා සුරියයා ඉදිරියේ නොබිබුන්නාක් මෙන් කවර නම් තැනැත්තෙක් වෙනත් කෙනෙකුගේ ගෘහයෙහි දී සැහැල්ලු තත්වයකට පත් නොවේද ?

71. කලුන් මැදද සබ අබතුර බොහෝ සෙ නිති
 ලෙසින් විදුලි දිලි කග පත් ලෙල කෙරෙහි
 කහින් කග පහර වැද තැනි පුලිඟු ඇති
 සටන් බිමසි ගත් සෙබලෝ දුලබ වෙති

අදහස : කාන්තාවන් මධ්‍යයෙහි ද සභා ගර්භ තුළ ද නිතර ම බොහෝ සේ විදුලිය මෙන් දිලිසෙන්නා වූ කඩු ලෙල දෙවෙති. වහන් කඩුවෙන් කඩුව ගැටි නඟින ගිනි පුපුරු ඇති යුද්ධ භූමියට (ගොස්) කඩු ගෙන සිටින (ව නම්, කඩුවෙන් සටන් කරන) හේවා හටයෝ දුර්ලභ වෙති.

72. මෙලොවින් පරලොවින් වන ඇවැඩ නොම දැන
 සිරිතින් ලොව නොපවතින ඇද බල දුදන
 දෙකුලෙන් යුතුව උපනත් සක කිරි ලෙසින
 කුසුමෙන් උපන් පණු වැනි පෙර කල පවින

අදහස : මේ ලෝකයෙන් ද පර ලෝකයෙන් ද වන්නා වූ අයහපත නො දැන ලෝක චාරිත්‍රයට අනුව නොහැසිරෙන මෝඩ නෑණා හිත අසත්‍යරූපයේ සත් ගෙඩියෙහි වත් කළ කිරි මෙන් මා පිය දෙකුලයෙන් ම (උසස්) ව උපන්නත් පෙර කළ අකුසල කර්ම නිසා මලින් උපන් පණුවන් වැනි වෙති.

73. නෙකවත් ඇතත් මෙ නෙකැයි යන පමණ නැති
 ලොව සිත් වෙමින් ඉල්ලනු දිලිදුන් සිරිති
 දළ නෙත් නියුතු මෙහෙසුරු පුවතර තෙදැති
 ජරපත් මහලු ගොන් වාහනයෙන් සරති

අදහස : මේ පමණ යැයි ප්‍රමාණය කළ නොහැකි නොයෙක් වස්තු ඇතත් ලෝක සිතින් යුක්ත වෙමින් (තව තවත්) ඉල්ලීම උපපත් යාවකයන් ගේ සිරිත යි. පහළ තේජසින් යුත්, නළලෙහි ද ඇසක් ඇති රණවර දෙවියෝ ජරාවට ගිය මහලු ගොන් වාහනයකින් ගමන් කරති.

74. සසොබන මහතනට වන් නොමද ගරුතර

දින දින පුරුදු විමෙන් කෙරෙහි අතදර
නොමදින සුවද විහිදෙන සොද සදුන් හර
හිම වන වසන වැදි අභනෝ කෙරෙහි දර

අදහස : බොහෝ සෙයින් ගරු කළ යුතු වූ ඉතා යහපත් මහත්මයන් හට වුවත් දිනපතා පුරුදු විම නිසා (සමහරු) අගෞරව කරති. ඉතා බෙහෙවින් සුවද විහිදෙන යහපත් සදුන් අරටුව හිමාලය වනයෙහි වාසය කරන වැදි ගැහැනු දර පිණිස ගනිති.

75. වහිත් බහිත් බුලහිත් සියලු සැපතනි

නිහිත් විදින පහසිත් රසමුසු බසිනි
කතන් සිත් ගනිමි යනු යමෙකකු කෙවැනි
දැලුන් සුළං බදනට තැන් කරන මෙති

අදහස : වස්ත්‍ර, ආහාර, බුලහිත්, සියලු සම්පත්ති, නිරතුරු ස්පර්ශය, මිහිරි වචන යන මේ දේ මහිත් කාන්තාවන් ගේ සිත් ගනිමියි කිසිවකු සිතිම දැලහිත් සුළං බැදීමට උත්සාහ කිරීම වැනි අසාර්ථක අදහසකි.

76. අම රස වන් අම රස බුදුමින් සිනිදු

නිති ගෙ උයන් පෙදෙසෙහි සරමින් පිසිදු
චක පැහැයෙන් ඉඳිතත් කොවුලනට බදු
තද පමණින් දැනගත හැකි රිටුන් ඉදු

අදහස : අමාන රසය බදු මිහිරි අම රසය භක්ති විඳිමින් ප්‍රසිද්ධ වූ ගෙවතු පෙදෙසෙහි නිතර හැසිරෙමින් කෝකිලයනට සමාන වූ පැහැයෙන් සිටියත් නාදය පමණෙකින් කපුටන් නිශ්චිත ලෙස හැඳින ගත හැකි ය.

77. විසුවන් දුදන සහ සුදනන් රුගෙන සරු

නැණවත් රජතුමෝ මවුනට දෙහි ඉසුරු
විසසුන් ගොර උරග කට රුදි මිනි මහරු
සලසත් රුවන් කිරුළග රුවනට කොදුරු

අදහස : අසත්පුරුෂයන් සමඟ විසුවන් සාර වූ සත්පුරුෂයන් තෝරා ගෙන නුවණැති රජවරු මවුනට ඉසුරු දෙති. දරුණු විසෙන් යුත් න ාගයා ගේ උගුරෙහි රුදුණු අගනා මැණික තමන් ගේ මැණික් මටුන්ගේ මුදුන් මැණික ලෙස (රජවරු) යොදා ගනිති.

78. පසන් සුදන දීමට වන බව අලස

ලුබන් නවුන් පෙර කැලෑ කළ පවෙහි දොස
තමන් මුව විසුව වූ බව පෙනෙනු මිස
වෙතින් කවර වරද ද නිසි දපණ පස

අදහස : යහපත් පුරුෂයන් දීමට මැලිවීම (දෙන දෙය) ලුබන අය පෙර කළ පවේ වරදකි. හොඳ කැටපතෙක පිට තමාගේ මුහුණෙහි විකාර ස්වරූපය පෙන්වනවා විනා වෙන කවර දෝශයකින් යුක්ත ද?

79. කෙරෙත් යුද උනුන් වච ගව ගවර රළ
 කියත් මියුරු රස බස් සුව ලිහිණි සැළ
 දෙතොත් යමක යදි කලමින් දුර හැර ල
 වියත් කමුත් වකමුත් මහු ම ය නැබළ

අදහස : වච, ගව, ගවර යන මේ සත්තු උනුන් හා පොර වදිති. ගිරවු ද සැළලිහිණියෝ ද මගිර වූ රසවත් වචන කියති. ඒ හෙයින් යම් පුද්ගලයෙක් යාවකයන් ගේ ලෝභ සිත පහ වන පරිදි යමක් දේ නම් සැබෑ මහත් උගත්කමක් විකුමයක් ඇත්තේ ඒ පුද්ගලයාට ය.

80. සපෙක් වකක කෑ නම් නසිනේ හෙ වෙ ද
 ඇත්තක ලොවින් නො නැසෙයි සහෙකත් වකද
 පසක් දුදන පබු කන මුව ලං කළ ද
 වගත් නසිති වැනසෙයි ඒ මතු ද මහු ද

අදහස : සර්පයෙක් වක සත්ත්වයක දුන්න කළේ නම් ඉන් මැරෙනුයේ ඒ නැනැත්තා ම නොවේ ද? ලෝකයේ වෙනත් කිසි ම සත්ත්වයෙක් ඉන් නො මැරේ. ප්‍රත්‍යක්ෂයෙන් ම ඇත් පුරුෂයා ප්‍රභූ ජනයා ගේ කනට තම මුඛය ලං කරනනේ ද (කේළාම් කීමට) ඒ හේතුවෙන් මුව වර්ගයක් ම නසී. ඒ පමණක් නොවේ. ඇත්තිමට ඒ ඇත්පුරුෂයා ද ඉන් විනාශයට පැමිණේ.

81. නොමින් ලොව සියලු දේ දක්නා ඇසට
 තමන් සැටි මදක් වත් නොපෙනෙන ලෙසට
 ඇතුන් දොස දකිති ඇනුවණ දන කපට
 ටමෙන් සිය නුගුණ නො දකිති නියම කොට

අදහස : ඇනුවණ ලෙස ලෝකයෙහි ඇති සියලු දේ දකින්නා වූ ඇසට තමන් ගේ ම ස්වභාවය මදක් වත් නො පෙනේ.

82. සලප ය තරුදු හිම රූස වෙය හිම ගිරුදු
 කරම ය මුහුදු දිළිඳුව ඇවිදිය කිවිදු
 නිසිදැය මෙ බදු උවදුරු දැරුවේ ය රූදු
 මෙතෙදිය පසිදු ඇවිග ම ය සුපිරිසිදු

අදහස : වන්දුයා ලප සහිත වේ. හිමාලය පර්වතය හිම රාශියකින් යුක්තය. මුහුදු කරදියෙන් යුක්තය. උසස් කවියා දුප්පත් ව ඇවිදී වැදගත් දෑ මේ ආකාර මහත් වූ උපද්‍රව්වලට මුහුණ දෙයි. මේ ඉන් ලෝකයෙහි ඇති ශයින් පිරිසිදු යැයි ප්‍රසිද්ධ වූයේ නිර්වාණය පමණකි.

83. මැදහත් සුදනන් ගෙ විතරණ ගුණැති සොඳු
 මැදහත් වත් ගිනිති ලිදුර දිය මෙන් පැහැදු
 නොපණත් ගුණැති දුදනන්ගේ දන නොමදු
 නොගනිත් යදි දනෝ කර දිය මෙන් මුහුදු

අදහස : යහපත් තනාග ගුණයෙන් යුක්ත වූ මැදහත් සත්පුරුෂයන් ගේ වස්තුව ස්වල්ප වූවත් (යාවක ජනයා) ලිදෙහි ජලය මෙන් ප්‍රසන්න සිතින් යුතු ව (මවුන් ගෙන්) ගනිති. ඇහපත් ගුණයෙන් යුත් දුර්ජනයන් ගේ ඉතා විශාල වූ වස්තුව මුහුදෙහි ඇති කරදිය මෙන් යාවක ජනයා නො ගනිති.

84. දිගින් සුදු කරන සඳු අම් රසින් යුතු
සකන් නොහරිනෙව් කප් හිමි තමා ගත
අනුන් සැපටි සුදුනෝ නෙක තැන් කරන
තමන් වැඩ පිණිස මදකුත් නො වෙහෙසෙත

අදහස : දිගාවන් ආලෝක කරන්නා වූ අමාත රශ්මියෙන් යුක්ත වූ චන්ද්‍රයා තමා ගේ ශරීරයෙහි සස ලපය කල්පාන්තය යන කුරුක් අත් නොහරින්නාක් මෙන් අන්‍යයන් ගේ සැපය පිණිස නොයෙකුත් උත්සාහ කරනත් සත්පුරුෂයෝ තමා ගේ යහපත පිණිස නම් ස්වල්පයකුත් නො වෙහෙසෙති.

85. වනන් නොයෙක් ගං හෝ ඇළ කඳුරු පැන
මහත් ගැඹුරු සිඳු නොයනෙව් වෙරළ පැන
ලඳුන් මේ මුළු දඹදිව රජ සිරි සුදන
සිරිත් ලෙසට පවති උඩඟු නොවමන

අදහස : නොයෙකුත් ගං හෝ ඇළ කඳුරු ආදියෙහි ජලය පෘෂ්ණියක් මහත් වූ ගැඹුරු සාගරය වෙරළ පන්නා නොයන්නාක් මෙන් (තමාට) මේ මුළු දඹදිව රාජ්‍යශ්‍රීය ලැබුණත් සත් පුරුෂයා අභංකාර නොවෙමින් සාමාන්‍ය ලෙසින් පවතී.

86. පැනසර නොවන සත නිති සුදනන් පැහැර
කරදර දුදන සමඟ ම වෙසෙති හැම වර
මනහර ගජ කුමින් මුතු දිමුතු මුතු හැර
උරසර සත උණිඳු බිජුවෙන් වැනි සබර

අදහස : නුවණින් සරු නොවන ජනයා නිතර ම සත්පුරුෂයන් හැර දමා සෑම කල්හි ම හිරහැර ගෙන දෙන දුර්ජනයන් සමඟ වාසය කරති. (වය) ඇතුන් ගේ කුම්භස්ඵලයෙන් ගිලිහුණා වූ මනහර දීප්තිමත් මුතු ඉවත ලමින් වැදී ජනයා තම උර පෙදෙස මළිඳු ඇට වලින් කරසන්නාක් වැනි ය.

87. සොදුරු ගුණ නුවණ යුතු උතුමෝ පතර
නපුරු දුදන සහ වක් වුව වෙති අසර
රුදුරු කටු පහණ නැති සමඟල හසර
අදුරු සමඟ වූ කල වේ ය බියකර

අදහස : යහපත් ගුණයෙන් හා නුවණින් යුත් උත්තමයෝ නපුරු අසත්පුරුෂයන් සමඟ වක් වුව හොත් අසාර තත්ත්වයකට පත් වෙති. රෝදු කටු සහ ගල් නැත්තා වූ සමඟලා මාර්ගය අන්ධකාරය සමඟ වක් වූ කල භයංකාර තත්ත්වයකට පත් වේ.

88. තිරසර ගුණැති සුදුනෝ පර වැඩ නැති ද
වරසුර පුරෙහි වත් නො වසති තිරය ලෙද
ගොරතර නිරෙහි වත් පරනට වැඩ ඇති ද
සුරපුර ලෙසට හැසිරෙත් සුව සේ නිබඳ

අදහස : ස්ථිරකාර ගුණයෙන් යුතු සත්පුරුෂයෝ අනුනට යහපතක් නො වේ නම් උතුම් වූ දිව්‍ය ලෝකයෙහි වුවත් නරකය ලෙස සලකා (වහි) වාසය නො කරති. අන්‍යයන්ට යහපතක් වේ නම් භයානකක අපායෙහි වුව ද දිව්‍ය ලෝකය මෙන් සලකා නිතර සැප සේ හැසිරෙති.

89. පහතින් පහත් සිය ගණනක් ඇවුලුව ද
එ පහත් සිලෙහි ඇතුළු නොව දිලෙන ලෙද
ලොව ඇත් සතුන් ගණ පළ කරමින් නිබද
සුපසන් ගණෙන් වැප්මෙහි සුදනෝ පබද

ඇදහස : එක පහතකින් තවත් පහත් සිය ගණනක් ඇවුලුවත් එම පහත් ඇවුලෙහි ආලෝකය ඇවු නො වී දිලිහෙන්නාක් මෙන් ප්‍රසිද්ධ සත්පුරුෂයෝ නිතර ම ලෝකයේ අන්‍ය සත්ත්වයන් ගේ ගනය පළ කරමින් ඉතා ප්‍රසන්න ගණයෙන් යුතු වී වැප්මෙන්නාහ.

90. ගජකුම් බිඳින එකසර කෙසරුද බලැති
කොතරම් සා වුවත් තණ කබල නුබුදිති
විහිගම් කුලෙන් යුතු උතුමෝ අබිමනැති
දිවිහිම් කොටත් නොතරම් කම් නොම කෙරෙහි

ඇදහස : ඇතුන් ගේ කුම්භස්ථල පළන්නා වූ තනි ව හැසිරෙන කේසර සිංහයෝ කොපමණ බඩහිනි වුවත් තණ ආහාරය අනුභව නො කරති. උසස් කුලයෙන් උපන් අභිමානවත් උත්තමයෝ පීඩිතාන්තය දක්වාත් තමන්ට නොගැළපෙන වැඩ නො කරති.

91. බලයුත් තුමුල මත වරහිදු මෙදෙනැවිස
දිවතත් සෙද තමන් සොඩ නොම න වලස
ලදුවත් නැණැති දන මුළු ලොව ඉසුරු රූස
නොපනත් දෙයක් නො කෙරෙහි නිසි දේම මිස

ඇදහස : මහත් බලයෙන් යුක්ත වූ මත් ඇතා මදයෙන් ඇවිස්සී වේගයෙන් උවතත් තමා ගේ සොඩය නොපාගන්නාක් මෙන් නුවණ ඇති ජනයා මුළු ලෝකයෙහි සම්පත් සමූහය ලද නමුත් සුදුසු දෙය ම වනා නුසුදුසු දෙයක් නො කරති.

92. පසක් මුනිදු සමය ම නො ගෙන සුනිමල
ඇතික් කැදිටු ගෙන ලෙවි සත නැණ වකල
වමොක් පුරට පැමිණෙන යම් කල වකල
ඇදෙක් දැක්ක හෙයි වීන් පදය නුබ තල

ඇදහස : ප්‍රත්‍යක්ෂ මුනිත්දුයන් වහන්සේ ගේ ඉතා නිර්මල වූ ආගම නො ඇදහමින් නුවණ වපරන වූ ලෝක සත්ත්වයා අන්‍ය මිත්‍යාදාස්ථයක් ඇදහමින් යම් කාලයෙක නිවනට පැමිණිය හොත් එ වට ඇත්ටයෙක් ද ඇහසෙහි කුරුල්ලන් ගේ පාදය දැකීමෙහි සමත් වෙයි.

93. නදන ගණ නුවණ යුතු උතුමෝ මහත
නො ගෙන කිසි කරුණු සත සුවපත් කරත
දිලෙන සා මඩුලු යුතු තුරු පෙළ දිමුත
යනෙන සත සතපමින් හිමි දුර හරිත

ඇදහස : සිත් පිනවන ගණයෙන් හා නුවණින් යුත් ශ්‍රේෂ්ඨ උතුමෝ කිසි දු කරුණක් නො සලකා සත්ත්වයා සුවපත් කරති. දිලිසෙන්නා වූ ශාඛා මණ්ඩලයෙන් සැදී දීප්තිමත් ගස් සමූහය යන වන ජනතාව සතප්වමින් ශ්‍රීෂ්ඨය දුරු කරයි.

94. ඉසුරින් රුවින් සරි අය වෙසෙත් නොමද

කුලුණින් ලොව රකිනු එක් උතුමෙකි පබද

මෑ යන් බුදින නා කැල අැති වද වසද

දරමින් දෙරණ සිටින්නේ නත නා ම වෙද

අදහස : රූපයෙන් ද සම්පත්තියෙන් ද සමාන අය බොහෝ සිටියත් කරුණාවෙන් යුක්ත ව ලෝකය ආරක්ෂා කරනුයේ ප්‍රසිද්ද වූ එක් උත්තමයකු ම පමණි. ගෙමිබන් කත වසයෙන් යුත් නයින් සිටිතත් පෘථිවිය දරා සිටිනුයේ අනන්ත නාගයා පමණකක් නො වෙද?

95. තැන තැන නිදන් කොට නො තබා හැම දන ම

තව පොව යදින් හට දන් දෙව වඩා පෙම

මිහි බැඳී බිඟන් හට වන ලෙස දැක දැක ම

තව තව ලොබින් දන රූස් කොට තබනු කීම

අදහස : මුළු වස්තුව තැන් තැන්වල නිදන් කොට නො තබා කන්න බොන්න. සිපේ ප්‍රේමය වඩමින් යාවකයන් හට දන් දෙන්න. මී බැන්දා වූ මී මැස්සනට වන දෙය දැක දැක තව තවත් ලෝභයෙන් වස්තුව රූස් කොට තබන්නේ කුමකට ද?

96. නිතීන් දුදන සමඟ ව සුදන විසුව ද

පසන් ගුණෙන් ලොව සත හට වෙති සුභද

රටුන් විමන ඇති වූ කොවුලන්ගෙ නද

අසන් නවුන් යුග සවනට වේ ය නද

අදහස : නිතර අසන්නරුකයන් හා සමඟ වාසය කළත් සන්නරුක ජනයා ප්‍රසන්න ගුණයෙන් ලෝක සත්ත්වයාට හිතවත් වෙති. කපුටු කුඩුවෙහි ඇති දැඩි වුණු කෝකිලයන් ගේ නාදය අසන්නන් ගේ කන් දෙකට මිහිර වෙයි.

97. නොමින් මඟ පනැතියෙක් පසිඳු මේ දියන

කුලෙන් අඩු ව උපතත් ලොව නැණැති සත

නොසින් අදර බුහුමන් වඩමින් පුදන

ම න් උපන් ඉඳුවර පළඳිනෙව් මත

අදහස : මේ ලෝකයෙහි ප්‍රසිද්ධ වූ අප්‍රමාණ මහා පින් ඇති තැනැත්තකු කුලයෙන් හින ව උපත ලැබුවත් ලෝකයෙහි නුවණැති සත්ත්වයා සතුවත් ආදර බුහුමන් වඩමින් පූජා පවත්වයි. (ඒ වූ කලී) මධෙහි උපන් මානෙල් මල් කිසෙහි පළඳින්නා වැනි ය.

98. බුදින් මිහිරි අම රසය සනොසින

ඉඳින් සොදරු ගෙ + උසන්වල තරු මුදුන

සිරිත් මේ ඇ කරගත් කොවුලන් ලෙසින

වසන් කල දැනෙයි රටු පරපුටු නදින

අදහස : මිහිරි වූ අමවල රස සතුවත් බුදිති. රමණීය ගෙවතු වල ගස් මුදුනේ ලගිති. මේ ආදී වූ සිරිත් කෝකිලයන් ලෙස ම පවත්වතත් වසන්ත සාතුවෙහි දී (හඩන) හ න් කපුටන් කෝකිලයන්ගෙන් වෙන් කොට හඳින ගත හැකි ය.

99. නෙක රජ සිරිත් සුරිඳුට සිය ගුණින් වැඩි

රජු රජ ගජන් එකසර කෙසර ලෙස මෑ

දින රජ ගල පහග බැඳී මහඟු රන් කොඩි

සිරි රජ සිහ රජුගෙ සිරිපද සෙවණ වැඩි

දැදහස : නොයෙක් රාජ සම්පත්තියෙන් ශක්‍රයාට සියක් ගුණයෙන් වැඩි වූ සතුරු රජවරුන් නමැති දැකුන් තනි ව හැසිරෙන කෙසර සිංහ රාජයකු මෙන් මර්දනය කලා වූ සූර්ය වංශය නැමැති ප්‍රාසාදය මුදුනේ බැන්දා වූ ඉතා වටිනා රන් කොඩියක් හා සමාන වූ ශ්‍රී රාජසිංහ රජතුමා ගේ සිරිතා සෙවණෙහි වැඩුණා වූ

100. විජම් පෙළ සයුර සැඳි මොක් වේරලකින

සියුම් නිය තලෙන් ගත් කුමුයෙන් සිරින

උකුම් හිස්වැල්ල නම් ගම් හිමි සොබන

දහස් දළ නමැති ව වර හට නදන

දැදහස : නිවන නමැති වේරලින් යුත් වූ දැනටම පිටකය නමැති සාගරය තියුණු නුවණ නමැති දත්ලෙන් ගත් දහස්කි සෘෂිවරයා මෙන් වටහා ගන්නා වූ උකුම් වූ හිස්වැල්ල නම් ගම්ට නායකයා වූ යහපත් ධර්මධර්මය නමැති ප වරයාණන් හට පුහු වූ +

101. නිති සුපසන්න සරසවි රුඳු මුව තමර

කවි ගජබින්න කළ එකසර කෙසර යුර

දැලුගියවන්න මුකවේටි නමැති කිවියර

යුතු පද සන්න මේ කවි කලෙය දමයුර

දැදහස : ඉතා ප්‍රසන්න වූ මුඛය නමැති නෙළුම් මලෙහි තිරන්තරයෙන් සරස්වතිය රුදුණා වූ ක වින් නමැති දැකුන් තනි ව හැසිරෙන සිංහයකු මෙන් මැඩලවා වූ දැලුගියවන්න මුකවේටි නම් කවියා පදයෙන් හා සන්නයෙන් යුත් දමාවක් බඳු වූ මේ කාව්‍යය කෙළේ ය.

සිරිලක ඔන්ලයින් අධ්‍යාපන තක්සලාව

<http://www.eduLanka.LK>
